

Wykorzystanie zmysłów w terapii pedagogicznej

Dzieci, które mają trudności w czytaniu i pisaniu, potrzebują podczas prowadzenia z nimi terapii pedagogicznej, różnorodnych form pracy. Dzieci te, przejawiają bardzo często wiele uzdolnień: plastycznych, muzycznych, sportowych. Mają bogatą wyobraźnię, wykazują się pomysłowością oraz twórczością.

W czasie zajęć korekcyjno-kompensacyjnych, najczęściej ćwiczeń dotyczy wzroku i słuchu. Są to zmysły najczęściej wykorzystywane, zarówno w szkole, jak i w życiu codziennym. Można usprawniać funkcje słuchowe i wzrokowe poprzez różnego rodzaju ćwiczenia, przy użyciu pomocy dydaktycznych, takich jak: loteryjki, domina, karty, rozsypanki literowe, sylabowe, wyrazowe oraz zdaniowe.

Obecnie pracę pedagogów wspierają także ćwiczenia ortoptyczne oraz trening przetwarzania słuchowego. Wydaje się jednak, że można uzupełnić środki wykorzystywane w edukacji, aby w pełni przyswoić trudną naukę czytania i pisania. Dlatego, ważne jest odniesienie się do pozostałych zmysłów na przykład zmysłu dotyku. Zmysł dotyku może dopełniać wykorzystywanie obrazu, dźwięku, ruchu i wyobraźni.

Dzieci wykazują duże zainteresowanie, jeżeli włącza się do ćwiczeń zajęcia z użyciem dotyku i ruchu. Uczniowie chętnie wykorzystują ruch do zapamiętania wyrazów, które zawierają trudność ortograficzną. Pokazują na przykład trudne słowa ruchem ciała, można wtedy często zauważyć ich predyspozycje aktorskie. Lubią połączenie zabaw słownych z ruchem, na przykład rzucaniem piłki. Dużo satysfakcji dają im ćwiczenia z wodzeniem palcami po literach i odgadywaniem danej litery, zabawy z piaskiem kinetycznym, wszystkie zabawy z użyciem pionków i kostki a także gry planszowe. Wyrazy zawierające trudność ortograficzną łatwiej zapamiętywać, poprzez malowanie ich palcem farbą w ulubionym kolorze, wyobrażaniem sobie danego wyrazu, kojarzeniem z przedmiotem, zwierzęciem lub też symbolem.

Podczas przyswajania wiadomości, w pracy dydaktycznej ważne jest współdziałanie obu półkul mózgowych. Każda ma swoje zadania. Praca lewej półkuli dotyczy słów, liczb, symboli, schematów oraz szczegółów. Prawa półkula zajmuje się obrazem, kolorem, muzyką, syntezą. Wydaje się, że dzieci uczestniczące w terapii pedagogicznej, częściej używają prawej półkuli. Ważne jest, aby obie półkule mózgu współdziałały ze sobą, ułatwia to przyswajanie wiedzy, uczenie się. Podczas powtarzania i utrwalania wiadomości pomoc w tym może ruch, słuchanie klasycznej muzyki, a także używanie kolorów do zaznaczania ważnych informacji.

Przy dominującej prawej półkuli, można wykonać aktywności, które uaktywnią lewą półkulę. Należą do nich takie czynności, jak: zrobienie porządku w biurku, szufladach, złożenie prostego modelu, posegregowanie zdjęć, dokumentów. Przy dominującej lewej półkuli pomocne będą: wykonanie z plasteliny modelu samolotu, statku, samochodu, malowanie palcami oraz połączenie ruchu z muzyką.

Świadomość tego, że ważna jest praca i współdziałanie obu półkul mózgu, może ułatwić przyswajanie trudnej nauki poprawnego pisania, uczenie się na pamięć wierszy, tabliczki mnożenia oraz naukę gramatyki. Sięgnięcie do wykorzystania różnorodnych zmysłów poznawania, uatrakcyjnienia i urozmaicenia zajęć terapii pedagogicznej.

opracowała
mgr Monika Walczak
pedagog PP-P 15